

Til lovforslag nr. L 132. Vedtaget af Folketinget ved 3. behandling den 1. juni 2001*)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om renter ved forsinket betaling m.v.

(Loft over rykkergebyrer m.v. i forbrugerforhold)

§ 1

I lov om renter ved forsinket betaling m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 583 af 1. september 1986, som ændret ved § 4 i lov nr. 1098 af 21. december 1994, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. § 9 a gælder for gebyrer vedrørende fordringer på formuerettens område.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

2. I § 1, stk. 2, der bliver stk. 3, indsættes efter »§ 7«: »og § 9 a«.

3. I § 2 ændres »stk. 2« til: »stk. 3«.

4. Efter § 9 indsættes:

»§ 9 a. For rykkerskrivelser vedrørende fordringer i henhold til en aftale som nævnt i § 7, stk. 1, kan den erhvervsdrivende kræve et gebyr, jf. stk. 2, såfremt skrivelsen er fremsendt med rimelig grund (rykkergebyr). Den erhvervsdrivende kan endvidere kræve et gebyr, jf. stk. 3, for at anmode en anden om at inddrive fordringen på den erhvervsdrivendes vegne, såfremt dette er sket med rimelig grund (inkassogebyr).

Stk. 2. Der kan kræves et rykkergebyr på højst 100 kr. inkl. moms for hver rykkerskrivelse, dog højst for 3 skrivelser vedrørende samme ydelse.

Har skyldneren inden for en sammenhængende periode til stadighed været i restance vedrørende samme skyldforhold, kan der uanset 1. pkt. højst kræves rykkergebyr for 3 skrivelser vedrørende restancerne i den pågældende periode. Der kan kun kræves gebyr for rykkerskrivelser, som er sendt med mindst 10 dages mellemrum.

Stk. 3. Der kan kræves et inkassogebyr på højst 100 kr. inkl. moms.

Stk. 4. Reglerne i stk. 1-3 kan ikke fraviges til skade for skyldneren ved aftale eller ved handelsbrug eller anden sædvane.«

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2001.

Stk. 2. Loven gælder for rykkergebyrer vedrørende rykkerskrivelser, der sendes efter lovens ikrafttræden, og for inkassogebyrer, hvor det pågældende gebyrkrav opstår efter lovens ikrafttræden.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

IVAR HANSEN

/ Inge Dahl-Sørensen